

general de los colegios oficiales de médicos su presidente, el señor Rivera, plantea como inadmisibles que el psicólogo pueda ser director del centro—. Ante estos planteamientos creo que queda dicho casi todo de cómo es considerado el rol del psicólogo por los mismos profesionales que trabajan con él.

— La falta de independencia conduce también a una serie de presiones a la hora de emitir un diagnós-

tico. Vamos a enumerar las que consideramos más importantes:

a) Al no estar desarrollada una regulación que apoye el no apto temporal y su funcionamiento, lleva a tomar decisiones no siempre adecuadas.

b) Problemas de conciencia, al no amparar la Seguridad Social a los profesionales que no puedan ejercer la profesión debido a un no apto.

c) Las presiones son

debidas también a que la responsabilidad es total en el psicólogo al no disponer de unos servicios auxiliares para poder recurrir, como podrían ser los informes de especialistas de la profesión, que, aunque los hay, se carece de la suficiente organización para recurrir siempre que sea necesario a ellos; unos centros superiores donde llevar los casos dudosos o contradictorios, etcétera. Estos servicios los pueden

ofrecer los mismos gabinetes municipales, el mismo Colegio de Psicólogos, centros de salud, etcétera.

Permanente de la Comisión de Psicología Vial de la Delegación del País Valenciano

RESPONSABILITAT SOCIAL I OTAN

Qui calla atorga; el silenci sempre és complicitat a favor del «poder» dominant. Moltes voltes s'al·lega ignorància i desconeixement. Cal recordar que en Psicologia Social segueix estudiant-se el fenomen de complicitat social de la població alemanya amb el fenomen nazi i el genocidi dels jueus.

Quan el fenomen que tractem és puntual i local, els responsables són els agents socials que estan al seu voltant, en la seua immediata realitat. Ací, avui, anem a parlar de l'OTAN, i eixa és una qüestió que ens implica a tots. A tot l'Estat i sobretot al nostre País Valencià. Dintre de les confusions que està oferint l'Estat tot poderós està el demanar únicament una resposta individual a una qüestió col·lectiva: l'OTAN. Volem que es conteste individualment -confidencial i secreta davant una qüestió col·lectiva i grupal (social). Doncs bé, pense que hi ha una responsabilitat col·lectiva i social de tots els agents socials del nostre poble treballador valencià, col·lectius socials, esportius, excursionistes, culturals, ecològics, de

treballadors, entitats cíviques, associacions, etcétera.

Cal demanar una presa de posició clara sobre l'OTAN.

I jo, com a treballador social, vaig a donar-la ja. Es ja l'hora de començar a treballar tots en contra de mantenir-nos en l'OTAN, perquè l'OTAN és legalitzar el poder militar. Com a treballador social que dia a dia visc amb la gent del poble estic assistint a una sèrie d'esdeveniments:

— Ens retallen els pressupostos per dedicar diners als menors.

— No hi ha locals per treballar amb alcohòlics.

— No hi ha una infraestructura pressupostària per tractar la droga; escàs reconeixement dels objectors de consciència.

— La joventut té una manca quasi total de locals i d'infraestructura, les associacions no tenen quasi suport.

— Els centres infantils, guarderies, escoles infantils, lluiten a tranques i barranques.

— No hi ha llars adequats per arregar menors abandonats.

— Les dones no tenen serveis propis.

— Els serveis de planificació familiar dèbilment comencen.

— La tercera edat té serveis molt baixets.

— Els malats, vells i abandonats segueixen existint.

— L'atur, traseünts i marginats no tenen cap lloc digne.

— Els subnormals i minusvàlids no tenen subsidis dignes, ni locals, ni escoles normalitzades.

— Els treballadors socials són ben pocs.

— Els malats mentals tenen escasos recursos per millorar.

Veient tot açò un treballador social no pot sotstreure's de la seua responsabilitat social i ha d'informar, denunciar algunes qüestions. I no pot sentir-se còmplice de que una qüestió que ens afecta a tots siga oblidada, o mediatitzada pel «poder» espanyolista i centralista.

De manera ben convençuda i segura deu demanar un treball social de tots els col·lectius socials de la nostra comarca de la Marina Alta i de tot el País Valencià per un no a l'OTAN, un no diari al militarisme, un no als programes nuclears, al masclisme violent, un no a la marginació i, en definitiva, un sí als moviments d'alliberament social, personal i nacional.

Benjami Estrada
Treballador social
i Psicòleg. Gener 1986.
Pedreguer (La Marina Alta)